

ПІСКОРСЬКИЙ Костянтин Володимирович (06(18). 05. 1892, Київ — 09. 03. 1922, там само) — живописець. Син [Володимира](#), брат [Єлизавети](#), [Ніни](#) та [Олени Піскорських](#). Закінчив юридичний факультет Університету св. Володимира в Києві (1914), але не зміг працювати за фахом через політичні причини. Від початку 1-ї світової війни був санітаром у київському лазареті; працював у Київській конторі Держбанку (1915); водночас навчався на інтендантських курсах. 1915—17 служив в армії Південно-Західного фронту на посаді військового чиновника. 1918 за станом здоров'я звільнений від військової служби. Наприкінці 1910-х рр. почав малювати. 1919—20 навчався в Українській академії мистецтв у майстерні [Г. Нарбута](#). 1919 став членом Професійної спілки київських художників і брав участь у її 1-й мандрівній виставці. Від 1920 учителював у с. Совки (нині історична місцевість у межах Києва). Творив у напрямках сецесії, символізму, абстракції, орнаменталістики; у деяких роботах наявні елементи футуризму. Його витончені графічні твори виконані на папері невеликого формату аквареллю з використанням туші, білила, срібла та бронзи. Тематика картин — духовний світ людини, віра в Бога, космос, природа, Україна. Тонко відчував композицію та колір, поєднував лінійний ритм та чергування чудернацьких форм. Художник не відтворював реальної дійсності, а створював власний загадковий світ. Автор ілюстрацій до творів Т. Шевченка і Ф. Достоевського. У спадщині митця — розписані фарбами малюнки й орнаменти на дереві (рамки, шухлядки, писанки). Твори П. після

довгих років забуття були представлені на колективній виставці українських художників у Києві (1972), виставці «Ukrainska avangarda» у Загребі (1990—91). Персональні (посмертні) — у Києві (1991, 2006), Чикаго, Нью-Йорку (обидві — 2006). Автор статей на суспільні та педагогічні теми, роздумів про релігію, філософію, начерків сценаріїв до вистав. Помер від висипного тифу; похований на цвинтарі на Аскольдовій могилі, зруйнованому 1935 (нині там міський парк). Деякі твори митця зберігаються в Національному художньому музеї України, Центральному державному архіві-музеї літератури і мистецтва України, Музеї історії Києва (усі — Київ).

Основні твори

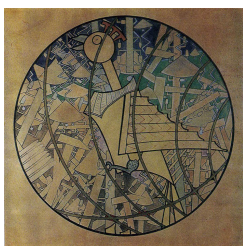
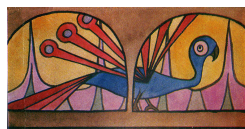
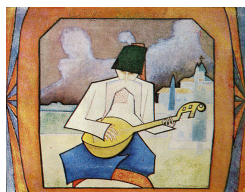
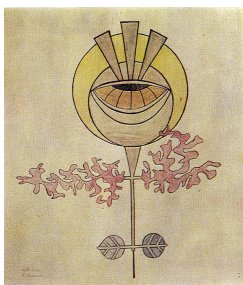
«Пекло», «Рай», «Божа Матір над світом», «Мрія», «Квітка-око» (усі — 1917), «Папуга» (1917—19), «Човен-всеплав», «Мечі», «За межею», «На Десні» (усі — 1918), «Ой у лузі та при березі — червона калина», «Україна закріпачена», «Райський плід», «Ліс», «Лісова пожежа», «Катерина», «Цивілізація (Техніка)», «Пливе човен — води повен» (усі — 1919), «Північна зоря», «Козак Мамай» (обидва — 1920), «Квітка і птах» (1921); серія «Світи» (1919).

Рекомендована література

1. Каталог Першої мандрівної виставки профспілки художників Києва. К., 1920;
2. Диченко І. Заспів художника // Вечірній Київ. 1969, 25 січ.;
3. Рубан В. Піскорський Костянтин // Образотворче мист-во. 1971. № 4;
4. Каталог виставки художніх творів із фондів ЦДАМЛМ УРСР. К., 1972;
5. Рубан В. В. Забытые имена: Рассказы об украинских художниках XIX — начала XX века. К., 1990;
6. Новикова О. Всесвіт Костянтина Піскорського // Образотворче мист-во. 1992. № 4;
7. Горбачов Д. Український авангард 1910—1930 рр. К., 1996;
8. Художник інших світів: З творчої спадщини К. Піскорського (1892—1922). К., 2003;
9. Костянтин Піскорський: Альбом. К., 2006.

[О. О. Новикова](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Піскорський Костянтин Володимирович / О. О. Новікова // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-886147>. — Останнє поновлення : 2025.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).